

քէք չպէտք է մոռանանք այն չար ժամանակը, երբ ապրում էր նա: Համեմատաբար խաղաղ էր միայն նորա վարդապետական գործունէութեան առաջին տասնամեակը. այնուհետեւ ՊՀ—ՊԶԶ (1421—1437) թուականները Սքանդարի, Շահուհի, Զհանշահի մրցութիւնների և պատերազմների տարիներն էին. երկիրն աւերւում էր, ժողովուրդը կոտորւում, գերւում կամ կողոպտւում: Հանգամանքներից օգտւում էին նաև տեղական Բրդերը և աւերի ու յափշտակութեան ենթարկւում ամէն ինչ: Պակասը լրացնում է ՊԶ (=1431) թուականի մեծ սովը, ապա միջասանման գաւառներից ժողովրդի դաղթը դէպի Լոռի, Վրաստան: Թշուառութիւնն ու աղքատութիւնը վերջին ծայրն էր հասել. Թովման յաճախ ողորում է այդ վիճակը իւր պատմութեան մէջ, որին ենթակայ էր և ինքը իւր աշակերտներով: ՊՀԹ (=1430) թուին նա ստիպուած է լինում փախչել Լիմ: Շահուհի երկրորդ գալստեան ժամանակ ՊԶԵ (=1436) թուին փախչում է նախ Խլաթ, Արճէշ, Արծկէ...: Բրդերը վրայ են հասնում, «և սուր ի ձեռին ունելով կամէին առհասարակ զամենհետն սրոյ ճարակ առնել: Իսկ մեզ ապաւինեալ յԱստուած, զամենայն մարմնաւոր գոյս ի բաց թողեալ, ի լերինս փախուստ առեալ, օգնութեամբն Աստուծոյ և շնորհաւք ազատեցաք ի ձեռաց նորա»*: Այս վերջին դէպքի մասին Թովման պատմում է նաև իւր ՊԶԴ (=1435) թուին գրած (սկսած) յիշատակարանի մէջ: Թովման փախչում է «ի լերինս Բաղիշու»: Ստեփանոս եպիսկոպոսը քահանաներով և ժողովրդով ընդառաջ է գնում փախստականներին և գտնում է նրանց «ի լեռնն Ուրտաբու»: Թովմայի և նորա աշակերտների համար յատկացնում է իւր վանքը՝ «ք՜նիւք, հացով, անասնով և ա՛մ մարմնաւոր պիտոյիւք»*: Թովմայի փախչելու թուականից (ՊԶԵ) Ստեփանոս գրչի յիշատակարանն ունինք մի Յայամաւուրքի մէջ հէնց այն վանքում գրուած, ուր ապաստարան էր գտել Թովման. «Յայամամի մեծ վարժապետն Թովմայ և Կարապետ (Թովմայի մտերիմը և Խառաքաստայ վանահայրը) եօթն վորդապետօք և այլ բազում աշակերտօք փախստեայ եկեալ ի գաւառէն Արճիշոյ՝ առ մեզ կային ժամանակ ինչ. և ի նոցին շնորհաբաշխ և առատաբուխ իմաստիցն բազումք օգտեցան պէս պէս ուսմամբ»***: Ստեփանոս եպիսկո-

* Թովմա Մեծ. պատմ. 83, 83, 87—89. 90—93, 108—109, 110—112: Համ. և Ս. Էջմ. մատ. 2եռ. № 1429/1419, 81ա յիշատակարանը, ուր յայտնում է Թովման, թէ «Զ տարի է, որ տպի չէ եղիլ ի ժովու բոլորս ամեն», այսինքն ՊՀ—ՊԶԶ թուականը. (54):

** Նոր Նիւթիր. Ար. 765/4 (26/27):

*** Նօտարք. 408.